

dokumentere, at Kommissionen ikke har gjort sit arbejde ordentligt, og at det materiale, Kommissionen bygger sin konklusion på, er ufuldstændigt eller måske endda vildledende, fordi det er leveret af en fransk regering, der ønsker en konklusion som den, den har opnået, skal vi så konstatere, at selv om Kommissionen på denne måde har ladet sig bruge af franskmændene, så er der ikke noget at gøre ved det, så er medlemslandene underlagt et regime, hvor der ingen appelinstanser er, hvor der ikke er mere at gøre, og hvor Kommissionen kan vanrøgte traktaterne ganske uden konsekvenser?

Skal jeg forstå ministerens svar sådan? For med det, der er sagt indtil nu, må svaret blive et ja.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Svaret er ikke et ja. Svaret er, at man selvfølgelig ikke fra Kommissionens side med hr. Keld Albrechtsens udtryk vanrøgter traktaterne. Kommissionen er i henhold til Traktaten sat til at vogte Traktaten, og det må Kommissionen gøre på basis af de oplysninger, den har.

Hvis der skulle optræde helt nye oplysninger i sager af denne art eller af anden art, som hr. Keld Albrechtsen nævner, er det en naturlig opgave for Kommissionen at tage stilling til sagerne ud fra disse oplysninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 94

4) Til udenrigsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil den danske regering afkræve Kommissionen en redegørelse for Kommissionens håndtering af sagen om de franske atomprøvesprængninger?«

Skriftlig begrundelse

Kommissionen har på sit møde i går besluttet at udskyde en endelig stillingtagen til, at Frankrig simpelt hen nægter at forholde sig til EU-kommissær Ritt Bjerregaards krav om fremlæggelse af data i forbindelse med de franske atomprøvesprængninger. I stedet har Kommissionen indkaldt til et ekstraordinært møde den 23. oktober

1995 for en endelig afgørelse om Kommissionens holdning til Frankrigs atomprøvesprængninger.

Efterhånden som denne sag skrider frem, kommer der flere og flere modstridende oplysninger, som den danske regering nu må kræve at få fuldt belyst. I Det Fri Aktuelt den 12. oktober 1995 skriver bladets korrespondent, at den daværende generaldirektør i Kommissionens Miljødirektorat, Laurens Brinkhorst, i et brev fra den 11. juni 1992 har bekræftet en aftale med Frankrig om, hvordan man håndterer sager om atomprøvesprængninger. I dette brev skulle Kommissionen love at give besked to måneder i forvejen inden en inspektion af franske kontrolanlæg, og brevet skulle endvidere udstikke retningslinjer for, hvilke oplysninger Kommissionen har krav på.

Derfor må den danske regering nu kræve fuld åbenhed om hele denne sag. Hvis der skulle foreligge en hemmelig aftale mellem Frankrig og en tidligere Kommission, må den frem, så den nye Kommission og Ministerrådet kan tage stilling til den. Samtidig må det fastslås, at den indgåede Euratom-traktat ikke kan tilsidesættes af en underhåndsaftale, som er af politisk karakter og ikke har gyldighed i forhold til en traktat.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har vi så kunnet konstatere, at regeringen ikke vil indbringe sagen for EF-Domstolen og i det hele taget ikke vil foretage sig noget. Man har den opfattelse, at det alene er Europa-Kommissionens ansvar, hvad der foregår i EU.

Så vil jeg godt spørge, om regeringen dog i det mindste ikke allernådigst vil bede Europa-Kommissionen om en redegørelse for forløbet i denne sag, en redegørelse for håndteringen af denne sag. Modsat regeringens opfattelse mener de fleste andre uafhængige iagttagere, at Europa-Kommissionen har håndteret denne sag overordentlig dårligt og gang på gang ladet franskmændene slippe af sted med ikke at besvare spørgsmål, besvare dem for sent, udelukke fra inspektion nede i området osv. osv.

Vil regeringen bede om en sådan redegørelse for håndteringen?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Kommissionen har holdt offentligheden løbende underrettet om behandlingen af sagen. Det er faktisk sjældent, at en sag mellem et medlemsland og Kommissionen er så omfattende belyst